χιώτης, ὁ ὁποῖος ἔκανε περιουσία στὸν τόπο του ἀπὸ τὸ ἐμπόριο τῶν κρασιῶν, ἀποφάσισε νὰ ἐγκατασταθῆ στὸ Παρίσι καὶ νὰ παίξη ρόλο ἀναμορφωτοῦ τῶν γαλλικῶν γραμμάτων, ἐκδίδοντας ποιήματα καὶ δοκίμια τῶν πιό...ἀγνώστων διανοουμένων. Ἡ εἴδησι αὐτὴ ἀναστάτωσε τὰ καφενεῖα τῆς Μονμάρτρης, στὰ ὁποῖα οἱ «πιὸ ἄγνωστοι διανοούμενοι τῆς Γαλλίας»—καί, μεταξὺ αὐτῶν, καὶ ὁ ὑποφαινόμενος—περνούσανε ἥσυχοι καὶ ἀμέριμνοι τὶς μέρες των, περιμένοντας τὴ δόξα νἀρθῆ μόνη της νὰ τοὺς στεφανώση τὸ μέτωπο... Τρέξαμε ὅλοι στὰ δωμάτιά μας, σκαλίσαμε τὰ ντουλάπια, τὰ σεντούκια, τὰ γραφεῖα μας, ξεθάψαμε ἀπὸ τὴν ἀφάνεια ὅλα τὰ παλιὰ κιτρινισμένα χειρόγραφά μας καί...κάναμε πραγματικὴ ἐπιδρομὴ στὰ γραφεῖα τοῦ φιλότεχνου ἐκδότου!

Ὁ ἐκδότης μᾶς ὑποδέχθηκε ἐγκάρδια, κάνοντας πὼς δὲν προσέξε τὴν τρισαθλία μας περιβολή, μᾶς ἔβαλε νὰ καθήσουμε σὲ βαθειὲς καὶ ἀναπαυτικὲς πολυθρόνες, μᾶς προσέφερε πούρα καὶ λικέρ, βρῆκε νὰ πῆ ἕνα καλὸ λόγο στὸν καθένα μας καὶ ἀγόρασε, χωρὶς πολλὲς συζητήσεις, τὰ χειρόγραφα ποὺ τοῦ πήναμε!

—Δὲν γνωρίζω ἂν θὰ σᾶς κακοφανῆ—ψιθύρισε ξαφνικὰ ὁ ἐκδότης, μὲ φανερὴ ἀμηχανία—δὲν ξέρω ἂν θὰ μὲ παρεξηγήσετε...μήπως ὅμως ἔχετε ἀνάγκη καμμιᾶς μικρᾶς προκαταβολῆς.

—Ὦ! ὄχι! ἀποκρίθηκε ὁ Λουΐ Ντυμύρ, μὲ ὕφος ἀνθρώπου, ποὺ τὸν προσέβαλαν.

Μιὰ γερή, ὅμως κλωτσιὰ τοῦ Πιὲρ Μπενουά,—ὁ ὁποῖος ζητοῦσε τότε νὰ πλασάρη μιὰ συλλογὴ ποιημάτων—ἐπανέφερε τὸν Ντυμὺρ στὴν πραγματικότητα. Καὶ τὸν ἔκανε νὰ τραυλίση:

—Ἡ ἀλήθεια, βέβαια, εἶνε, ὅτι ἂν αὐτὸ δὲν σᾶς ἔφερνε σὲ δύσκολη θέσι...μιὰ μικρὴ προκαταβολὴ δὲν θὰ ἦταν ἄσχημη...

Ὁ ἐκδότης ὑπέγραψε ἀμέσως σημειώματα στὸν ταμία του. Τὴ μέρα κείνη, πῆρα τριακόσια φράγκα μαζεμένα, δεκαπέντε ἐλόχρυσα ναπολεόνια! Λίγο ἔλειψε νὰ παραφρονήσω ἀπὸ τὴ χαρά μου...

"Ὑστερ' ἀπὸ ἕξη μῆνες ὁ ἐκδότης κυκλοφοροῦσε εἴκοσι συγχρόνως τόμους νέων καὶ ἀγνώστων λογοτεχνῶν—ποιήματα, διηγήματα καὶ φιλοσοφικὰ δοκίμια... Ἡ ἐλάχιστες ἐφημερίδες ποὺ μᾶς ἔκαναν τὴν τιμὴ ν' ἀσχοληθοῦν μὲ μᾶς, ἐπαίνεσαν μονάχα τὴν ἄψογη ἐμφάνισι τῶν βιβλίων καὶ δὲν βρήκανε χαρακτηρισμοὺς ἀρκετὰ σαρκαστικοὺς γιὰ νὰ εἰρωνευθοῦν τὸ περιεχόμενό τους!... "Οταν, ὕστερ' ἀπὸ ἕξη μῆνες, ἐξερράγη ὁ Πανευρωπαϊκὸς πόλεμος, ὁ ἐκδότης δὲν εἶχε πουλήσει, συνολικά, οὔτε πενῆντα ἀντίτυπα, ἀπὸ τὰ εἴκοσι βιβλία ποὺ τύπωσε... Καὶ ὕστερ' ἀπὸ λίγους μῆνες, ἀφοῦ σπατάλησε ὅλη τὴν περιουσία του γιὰ τὴν ἔκδοσι βιβλίων—ποὺ εἶνε σήμερα περιζήτητα ἀπὸ τοὺς βιβλιοφίλους,—ὁ Ρεντὲλ (σᾶς ἀποκαλύπτω ἐπὶ τέλους τ' ὄνομα τοῦ ἰδεολόγου ἐκδότου, ὁ ὁποῖος ἄνοιξε καινούργιους ὁρίζοντες στὸν κόσμο τοῦ βιβλίου) αὐτοκτόνησε ἕνα πρωΐ, φυτεύοντας μιὰ σφαῖρα στὸ κρανίο του, ἀνάμεσα στὰ βουνὰ ποὺ σχημάτιζαν οἱ ἀπούλητοι τόμοι στὴν ἀποθήκη του!

ΦΡΑΝΣΙ ΚΑΡΚΟ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΕΝΑ ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΤΑΞΕΙΔΙ ΤΟΥ ΦΑΙΡΜΠΑΝΚΣ ΥΙΟΥ

Ὁ Ντούγκλας Φαίρμπανκς υἱός, βρισκότανε, πρὶν ἀπὸ δυὸ βδομάδες, στὸ Χόλλυγουντ, ὅταν ξαφνικὰ ἔλαβε ἀπὸ τὸ Παρίσι μιὰ τηλεγραφικὴ πρόσκλησι, μὲ τὴν ὁποία τὸν παρακαλοῦσανε νὰ πάη στὴ γαλλικὴ πρωτεύουσα, γιὰ νὰ παρευρεθῆ στὴν πρώτη προβολὴ τῆς τελευταίας ταινίας του «Αἰκατερίνη τῆς Ρωσσίας». Ὁ Ντοὺγκ δὲν θέλησε νὰ χάση τὴ μοναδικὴ αὐτὴ εὐκαιρία νὰ ξαναδῆ τὸ ἀγαπημένο του Παρίσι. Μπῆκε, λοιπόν, ἀμέσως στὸ τραῖνο καὶ τράβηξε γιὰ τὴ Νέα Ὑόρκη. Σκόπευε ν' ἀναχωρήση μὲ τὸ ὑπερωκεάνειο «Ἶλ ντὲ Φράνς».

Μὰ ὅταν τὸ τραῖνο ἔφτασε στὴ Νέα Ὑόρκη...τὸ ὑπερωκεάνειο εἶχε φύγει! Ὁ Φαίρμπανκς υἱός, δὲν ἀπελπίστηκε. Νοίκιασε μιὰ ἀτμάκατο καὶ διέταξε τὸν ὁδηγό της νὰ διευθυνθῆ ὁλοταχῶς πρὸς τὸν ὠκεανό, γιὰ νὰ προφτάση τὸ καράβι. Τὸ ὑπερωκεάνειο ὅμως αὐτὸ ἔτρεχε μὲ μεγάλη ταχύτητα καὶ ὁ Ντοὺνκ ἄρχισε νὰ τὸ παίρνη ἀπόφασι, ὅτι δὲν θὰ τὸ πρόκαιρε καὶ ὅτι δὲν θὰ μποροῦσε νὰ βρίσκεται ἐγκαίρως στὸ Παρίσι.

Ξαφνικά, ἐνὼ ὁ καλλιτέχνης ἦταν ἕτοιμος νὰ πῆ στὸν ὁδηγό του νὰ γυρίσουν πίσω στὸ λιμάνι τῆς Νέας Ὑόρκης, φάνηκε πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι τους ἕνα ὑδροπλάνο. Μιὰ φαεινὴ ἰδέα πέρασε ἀπὸ τὸ νοῦ τοῦ Ντούγκ. Ἔκανε διάφορα νοήματα τοῦ πιλότου, τὸν ἀνάγκασε νὰ κατέβη, πήδησε ὕστερα στὸ ὑδροπλάνο καί, μετὰ παρέλευσι μιᾶς ὥρας περίπου, εἶχε προφτάσει τὸ ὑπερωκεάνειο καὶ ἔπεφτε ἀπὸ μικρὸ ὕψος στὸ κατάστρωμα, μ' εὐκινησία ποὺ θὰ τὴν ζήλευε καὶ αὐτὸς ἀκόμα ὁ πατέρας του!

Καὶ ἔτσι, χάρις στὸ πεῖσμα του, ὁ Φαίρμπανκς υἱός, κατώρθωσε νὰ βρίσκεται στὸ Παρίσι στις 20 Ἰανουαρίου!

ΓΝΩΜΙΚΑ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ἡ γυναῖκα εἶνε τὸ ἀριστούργημα τοῦ σύμπαντος.
Λέσιγγ

Ἡ γυναῖκα εἶνε τὸ ὡραιότερο ἐλάττωμα τῆς φύσεως.
Μίλτων

Ἡ γυναῖκα εἶνε ἡ καρδιὰ τοῦ ἀνδρός. Π. Λεροῦ

Ἡ γυναῖκα εἶνε τὸ ὄργανον τοῦ διαβόλου.
Ἅγιος Βερνάρδος

Ἡ γυναῖκα εἶνε ὁ παράδεισος τῶν ματιῶν μας, ὁ ἄδης τῆς ψυχῆς μας καὶ τὸ καθαρτήριον τοῦ πορτοφολιοῦ μας.
Φοντενὲλ

Ἡ γυναῖκα εἶνε ἕνα γλύκισμα ἀντάξιο τῶν Θεῶν—ὅσες φορες ὅμως δὲν τοῦ βάζει τὰ μυρωδικά του ὁ διάβολος.
Σαίξπηρ

Η γυναῖκα κρύβει μέσα της τὸ φαρμάκι τοῦ φειδιοῦ καὶ τὴν κακεντρέχεια τοῦ διαβόλου. Ἅγιος Γρηγόριος

Ἡ γυναῖκα εἶνε ἕνα τρυφερὸ καὶ χαριτωμένο μυστήριο, ποὺ ὅλοι μας τὸ λατρεύουμε χωρὶς νὰ τὸ ξέρουμε.
Βολταῖρος

Ἡ γυναῖκα εἶνε ἕνα ποίημα, ποὺ γιὰ νὰ κατορθώση ὁ ἄνδρας νὰ τὸ νοιώση καλά, πρέπει νὰ τὸ διαβάζη διακοῦς ἐπὶ πολλὰ χρόνια. Β. Οὐγκὼ

Ἡ γυναῖκα εἶνε ἕνα μυστηριῶδες ὄν. Ἂν μελετήσετε τοὺς ἀνθρώπους ὅλων τῶν ἐθνῶν, ποὺ κατοικοῦν τὴν ὑφήλιο, δὲν θὰ βρῆτε δυὸ γυναῖκες ποὺ νὰ ἔχουν τὶς ἴδιες ἰδέες.
Κυρία ντὲ Λαμπὲρ

Στὴν οὐσία της ἡ γυναῖκα εἶνε αἴνιγμα καὶ ἀντίφασις. Μολλιέρος

Ἡ γυναῖκα εἶνε ἕνα ὄν ἐντελῶς μοναδικό. Εἶνε πανίσχυρος καὶ ἀδύνατος συγχρόνως, μεγαλόκαρδη καὶ μικρόκαρδη, συμπονετικὴ καὶ σκληρή, μπορεῖ ὅλα νὰ τὰ σκεφθῆ καὶ νὰ τὰ πράξη. Ναπολέων

Ἡ γυναῖκα εἶνε ἀνώτερη ἀπ' τὸν ἄνδρα καὶ στὴν ψυχὴ καὶ στὴν ὠμορφιά.
Βύρων

Οἱ ἄγριοι θεωροῦν τὴν γυναῖκα σὰν ἕνα φορτηγὸ ζῶο, οἱ Ἀνατολίτες σὰν ἕνα ἐπιπλο κι' οἱ Εὐρωπαῖοι σὰν ἕνα μαμμόθρεπτο παιδί. Ἐγὼ νομίζω πὼς ὅλοι τοὺς δὲν ἔχουν γνωρίσει τὴν γυναῖκα.
Ὀσκὰρ Οὐάϊλντ

Ἡ γυναῖκα εἶνε τὸ πιὸ τέλειον ὄν μεταξὺ τῶν πλασμάτων, εἶνε μιὰ μεταβατικὴ πλᾶσις, μεταξὺ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἀγγέλου. Μπαλζὰκ

Ἀπ' ὅλα τ' ἄγρια θηρία ἡ γυναῖκα εἶνε τὸ πιὸ ἐπικίνδυνο.
Ἅγιος Χρυσόστομος

Ἡ γυναῖκα εἶνε συγχρόνως ὅ,τι καλύτερο καὶ χειρότερο ὑπάρχει σ' αὐτὸ τὸν κόσμο. Εἶνε ἄγγελος γιὰ κείνους ποὺ τὴν ἀγαποῦν καὶ διάβολος γιὰ κείνους ποὺ τὴν μισοῦν.
Γκαῖτε

Κι' αὐτὸς ἀκόμη ὁ Θεὸς προσπάθησε νὰ γράψη. Ὁ πεζός του λόγος εἶνε ὁ ἄνδρας κι' ἡ ποίησί του ἡ γυναῖκα.
Δαντὼν

Ἡ γυναῖκα εἶνε πεισματάρα ὅσο καὶ τὸ μουλάρι, τεμπέλα ὅσο ἡ γάτα, φλύαρη ὅσο ἡ κόττα, δολία ὅσο ἡ μαϊμοῦ. Ὁ ἐρωτισμός της καὶ ἡ κακία της ὅμως εἶνε ἀδύνατον νὰ συγκριθοῦν μὲ κανένὸς ἄλλου ζῶου τὸν ἐρωτισμὸ καὶ τὴν κακία.

Ἡ γυναῖκα εἶνε ἔδαφος, τὸ ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ καλλιεργήση ὅπως αὐτὸς θέλει. Μωάμεθ

Ἡ γυναῖκα εἶνε πιὸ πικρὴ κι' ἀπ' τὸν θάνατο. Εἶνε ἡ παγίδα τῶν κυνηγῶν. Ἡ καρδιὰ της εἶνε δίχτυ καὶ τὰ χέρια της ἀλυσσίδες.

Ἡ γυναῖκες εἶνε ἱκανὲς νὰ παρασύρουν κι' αὐτοὺς ἀκόμα τοὺς ἀγγέλους σὲ ἀνταρσία. Σολομὼν

Ἡ γυναῖκα εἶνε ἡ δηλητηριασμένη ξόβεργα ποὺ μεταχειρίζεται ὁ διάβολος γιὰ νὰ πιάση τὶς ψυχές μας.

Ἡ γυναῖκες εἶνε δαίμονες ποὺ μᾶς μπάζουν στὴν κόλασι ἀπ τὴν πόρτα τοῦ Παραδείσου. Ἅγιος Κυπριανὸς

Ἡ γυναῖκα εἶνε ἕνα ζῶο ποὺ εὐχαριστεῖται μὲ τὰ στολίδια του. Εἶνε ἐκείνη ποὺ προσθέτει στὶς ἁμαρτίες τοῦ ἀνθρώπου ὁλοένα καὶ καινούργιες ἁμαρτίες.
Ἅγιος Αὐγουστῖνος

Ὁλόκληρη ἡ κόλασι εἶνε στρωμένη μὲ γυναικεῖες γλῶσσες.
Ἀββᾶς Γουὲν

Ἡ χάρις τῆς γυναίκας εἶνε μιὰ ἀπάτη.
Δαυὶδ

Ἡ καρδιὰ τῆς γυναίκας εἶνε ἄβυσσος ποὺ δὲν θὰ κατορθωθῆ ποτὲ τὸ μέτρημά της.

Ἡ γυναῖκα ποὺ πουλάει τὸν ἔρωτά της, πουλάει ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἔχει.

Ἡ γυναῖκες γιὰ ἕνα μονάχα εἶνε καλές· Νὰ μὴ συζητοῦμε μαζύ τους. Νίτσε

Ἡ οἰκονομική μας σελὶς διαφωτίζει καὶ τὸν πλέον ἀνίδεο κι' ἁπλοῖκὸ ἀναγνώστη μας περὶ τῆς πορείας τῶν οἰκονομικῶν πραγμάτων τοῦ τόπου μας